VI. évfolyam Celldömölk 1908 szeptember 13. 37. szám

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön, ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű pénzküldemények.

Az őszi nagy hadgyakorlatok.

— A király Veszprémben. —

Ha csak valami rendkivüli akadály közbe nem jön, immár bizonyos, hogy Felséges Urunk részt fog venni a veszprémi hadgyakorlaton. Vármegyénk ősi székvárosa lázas előkészületeket tesz, hogy méltóképen fogadhassa az első magyar embert, a királyt.

A király szept. 15-én d. u. indul el Budapestről. Székesfeuérvárott a megyei és városi hatóságok, Jutason Ferenc Ferdinánd trónörökös és Károly Ferenc József főherceg, továbbá Konrád táborszernagy, vezérkari főnök üdvözli a királyt. A vezérkari főnök itt jelentést tesz a királynak, utána pedig a főhercegek és a vezérkari főnök felszállanak a vonatra és a királyt Veszprémbe kisérik.

Veszprémben a király fogadására a perronon meg fognak jelenni: Lipót Szalvátor és Frigyes főhercegek, Jekelfalussy honvédelmi, báró Schönaich közös hadügyminiszter, gróf Uexküll-Chyllenband csapatfelügyelő, Klobucsár Vilmos honvédségi főparancsnok, Georgi osztrák honvédelmi miniszter, Straussenburg Árz ezredes, a főhadiszállás parancsnoka, a Veszprémben állomásozó, szolgálatban nem levő tisztek és katonai hivatalnokok és végül a Veszprémben lakó összes nyugalmazott, póttartalékos, vagy szolgálatonkivül helyezett katonatisztek és katonai hivatalnokok. A katonai méltóságokon kivül a pályaudvaron még meg fognak jelenni a Veszprémmegye fő- és alispánja a polgármester, a városi tanácsosok, az egyletek és egyesületek küldöttjei. A királyt rövid beszédben üdvözli majd a főispán és a polgármester, azután a király kocsira ül és a püspöki palotában száll meg. Az egész uton az egyesületek sorfalat fognak állni.

A püspöki palotában Hornig Károly püspök fogadja a királyt. A fogadás és a káptalan bemutatása után a király az első emeleten levő szállásra megy. Hat órakor a püspöki palota ebédlőjében udvari ebéd lesz. Lipót Szalvator és Frigyes főhercegek, egész kiséretük, tizenkét külföldi katonai attasé és három svájci tiszt, akik Bécsből 15-én reggel 8 óra 50 perckor utaznak el, d. u. 3 óra 55 perckor érkeznek Veszprémbe. *Szeptember 16-, 17- és 18-án a nagy hadgyakorlatok lesznek. 18-án délután 2 órakor a király visszautazik Budapestre, ahová este 8 óra 10 perckor érkezik meg a központi pályaudvaron.*

Veszprémben már készen van a ragyogó fényben uszó sátor. A bevonás utján mindenütt hatalmas árbocokat állitottak fel. Ennek az utnak az elején van a megye gyönyörü diadalkapuja »Isten hozott!« felirattal, a végén pedig a trofeákkal és hadi jelvényekkel ékesitett városi diadalkapu; fönn a várban pedig egy bástyaszerü diadalkapu fogadja a királyt. A városban és környékén, különösen Hajmáskéren, ahol a trónörökös főhadiszállása lesz, igen nagy az élénkség.

Fertőző betegségek. Pápócon 2 trachoma- és Jánosházán egy vérhas megbetegedést jelentettek A betegségek továbbterjedésének meggátlása céljából a szükséges intézkedések megtétettek.

Krokogyélusok Somogyban.

Boronka, 1908. jnlius.

(*) Azt mondják, nem történnek manapság csodák. Nem-e-he? Hát akkor hogyan változott *babbá* a *savanyucukor* az én malaclopómban, mikor pünkösd-keddjén kirándultam Somlyóra? . . . De erről a csudálatos átváltozásról kevesen tudnak. Hanem, amit most elbeszélek, azon egy pár nap mulva már egész Somogyország nevet!

Hát úgy történt a dolog, hogy tegnap reggel rémült arccal állit be hozzank egy atyafi. Ugy reszketett, mint az a bizonyos béka a kocsonyában. Hogy aszondi baj van!

— Aztán mi baj van? Az atyafi csuklott egyet, kettőt, hármat, százharminchármat. Remegve nézett az égre, a földre, a házra, a boros üvegre, a serpenyőre, A pélpát a szájába tette, kivette, betette. A homlokáról akkora cseppek hulltak, mint az öklöm. Krákogott, horákolt, pöfékelt, de csak nem akart megszólalni. Pedig ugyancsak biztattuk:

Rózsi, Rózsi, mi bajod?
Mért nem akarsz szólni?

Végre nagynehezen nekifohászkodott. De előbb halálra itélt egy liter bort. Mig be nem kebelezte, meg nem szólalt volna egy vak lóért sem.

— Nincsenek itt jaz kégyók?

Körülnéztünk. Átvizsgáltuk a falat, az ajtót, a függönyöket, a gomblyukakat, de »kégyót« nem találtunk.

No akkor belekezdek!

S belekezdett a rémes mesébe. Még most is vacog a fogam, ha rágondolok.

Az egyik szomszédos községben az a rémhír terjedt el tegnap délután, hogy fenevadak vannak a faluvégen. Senki sem tudta, mifélék, ki micsodásak, de azért mindenki tudott róluk valamit. Akkorák, mint egy mestergerenda. Lapátfülüek. A szemük ugy ugrál mint a döglött birka farka; a lábukon akkora körüm van, hogy három méteres árkot hasitottak vele, stb.

Mig a nép az utcán rémüldözött, azlatt a biró tanácskozásra hivta a község érdemes képviselő-testületét. Sokat beszéltek, sokat vitatkoztak, de a határozatot titokban tartották. Csak annyi szivárgott ki az egészből, hogy a falu eszének, a mester urnak sikerült kisütnie, hogy vagy nincsenek vadállatok a falu végén, vagy ha vannak, nem lehetnek mások, mint krokogyélusok! Mivelhogy a multkoriban egy menazséria járt arra.

Este felé 10 elszánt férfi — képviselő valamennyi — indult a falu végére. Sötéten mint az éjfél, bőszen mint egy, akarom mondani tiz párduc. Élükön a mester. A kezében egy rozsdás flinta, az orrán pápaszem. A többiek is mind fel valának fegyverkezve asóval, kapával, kaszával, balaskával fejszével, furkósbottal beretvával, partvissal, főzőkanállal. (Egy öregasszony a *nyelvét* akarta odaadni s a rossz májuak azt mondják, ennek vették volna legnagyobb hasznát, mert élesebb a hétélü kardnál . . .!)

A falu végén megálltak. Mint jó keresztényekhez illik, Istennek ajánlották lelküket aztán usgye, neki a bestiáknak!

A n. é. közönség b. tudomására adom, hogy Celldömölkön, Dömölki-u. 91. sz. a. (özv. Fischerné házában)

divatszalónomat megnyitottam.

A n. é. közönség b. pártfogását kérem. — Kiváló tisztelettel: **TIBORTZ SÁNDOR**

férfi-, női-, angol- és francia-szabó.

A hét.

— Vasárnapi levél. —

Kedves barátom, ezen a héten is lehetne sok mindenről irni, de mindenek előtt irok a pezsgőről és a kártyáról, mely a mulatni vágyóknak részint kedvenc italuk, részint kedvenc játékuk és amely most azért aktuális nekem, mert egy ujságközleményt láttam a napokban erről a két nevezetes dologról s nem állhatom meg, hogy ezt a közleményt veled is ne ismertessem.

A dolog ott kezdődik, hogy Arad város törvényhatósági bizottsága gondolt egyet és szabályrendeletet akart csinálni a pezsgő, a sör s a kártya megadóztatásáról. Az eszme nem uj, de egészséges. Aki fölujitotta és a való életbe átvinni ujólag megkisérlette, ötletes és erősen gondolkodó ember lehet.

Társadalmi életünket az egész vonalon erősen uralják az ideget, pénzt és erkölcsöt ölő szenvedélyek és elvezetek. A mágnás pezsgőzik; kártyázik a hétnek minden napján, vagyis inkább éjjelén.

Az iparos, a paraszt, a lateiner, a minden rendü és rangu szegény ember már kevésbbé kóstolhat a pezsgőbe. Neki jó, mert jónak kell lennie a sör, a bor, végül a palinka is. A kártyának természetesen 52, illetőleg 32 lapja van mindig. Akkor is, ha mágnás, akkor is, ha paraszt játszik vele. S mig a mágnás ebbe öli idejét, erejét, néha-néha tehetségét, multját és jövőjét, addig a szegény ember ennek a keményitett és ravasz módon bepingált csomó lapnak segitségével szórja ki az utcára heti, vagy havi keserves keresetének néhány fölösleges, sőt nagyon gyakran szükséges garasát.

A kaszinóeletet Széchenyi csinálta meg Magyarországon. Persze más céllal, más eszmével, más gondolattal, mas reményekkel, mint ahogy most élik, most magyarázzák azt. Ahol egykor a nemzeti haladás, vagyonosodás, közjogi és közgazdasági függetlenségnek nagy ügyét vitatták meg és készitették elő, ott most részben egyoldalu és kicsinyes politikai pártéletet élnek, másrészt fehér és zöld asztaloknál pezsgő és kártya mellett játszák el és virrasztják agyon a nemzeti vagyonosodást és függetlenséget.

Sört pedig minden utcasarkon árulnak. Vagy a füszeres boltban, vagy a korcsmában, vagy a kávéházban. És a magyar, a szegény magyar, a szegény középosztály, habzsolja ezeken a helyeken a szent, a jó, az isteni mámort, a söritalt. Ha magyar, ha külföldi gyártmányu. Korcsmában, kávéházban mindegy az. Ki nézi azt? Gondoljon ilyenkor a fene vele.

Adó ezen a betegségen nem segit már. Se állami, se törvényhatósági. Más kell ide. Egészségesebb közhangulat, több köztisztesség, nagyobb munkakedv és munkaerő, becsületesebb társadalmi és állami politika. Addig pedig adó ide, adó oda. Sörért kártyáért nem sajnálja a magyar a pénzt. Kiguberálja azt a néhány garas többletet. Csak ihassék és olvashasson abból a nevezetes átkos bibliából, amelynek 32 lapja van.

Dehát beszéljünk másról is. — Nagy szenzációja van Budapestnek: megjött a király. Aki ennek az országnak az uralkodója, az most rászánta magát, hogy megnézi azt a népet, melynek ő a feje. Szeptember 7-én, hétfőn megérkezett és a pesti nép örömujjongással fogadta a királyt. És megérkeztek sorba a főhercegek, hercegek és egyéb főméltóságok, néhány napra most kizökkent a világ kereke, mert most Budapest olyant lát, ami csak igen ritkán büvölheti el a szemét: főhercegeket lát, eleven főhercegeket, sőt ha igaz lesz Alfonz, spanyol király is megérkezik október 1-én és akkor a hatás tökéletes lesz, az utcák pompázni fognak a lobogóktól, lesz üdvrivalgás, kalap- és zsebkendő-lengetés. Hajh! Szép dolog a hatalom és szerencsések a főhercegi csemetek, mert jól választották meg — az édesapjukat! *Pont.*

Láttak e krokogyélust, én bizony nem tudom, de az bizonyos, hogy a mester ur sörétje visszapattant az »acélhátu« szörnyetegről. A többiek is nekiestek, ütötték, vágták, sarabolták, kaszabolták, darabolták, de a bestiák nem engedtek. Sziszegtek, fujtak, lángokat okádtak, ugy, hogy egészen meghült a vér a rettenthetetlen harcosokban.

— Usgye! Vesd el magad! — adta ki a jelszót a mester ur s a tiz dalia kétszázhuszonhárom s fél felé szaladt. A mester ur orráról leesett a pápaszem, igy aztán eltévesztette az utat s a helyett, hogy a faluba menekült volna, egyenesen a bestiáknak rontott. Mire észrevette, hova jutott, már késő volt. A bestia haragosan zugott a feje fölött, fujt, sziszegett, fütyült.

A szegény mester dehogy mert volna mozdulni. Oldalán érezte a bestia acéltestét. Várta, mikór jut Jónás sorsára. De csudák-csudája! A fenevad nem mozdul. A mester se mozdul. Csak nagynehezen — órák mulva — meri a szemét felnyitni. S uramfia mit lát? A szende, mosolygóképü — holdvilágot. Hát a bestia? Az is ott van mellette. Egy hatalmas — *tölgyfa.* S a sziszegés? Az sem hiányzik. Csufondárosan kacag a szellő a lombok között:

De valami csak volt? Hát persze hogy volt. A gyepüből sziszegés hangzik. De igazi sziszegés!

Megrogy a mester ur térde, de csakhamar földerül a képe.

Megvannak a bestiák! Meg. Két kis réti »kégyó. Akkorák mint az öklöm.

S ezek tartották 14 órán át rémületben egy község lakosságát.

Azt hiszed tréfálok, oh (óh, oh!) nyájas olvasóm? Nem! Amit itt elmeséltem tényleg megtörtént. Nem is olyan régen. Az Ur 1908-ik eszendejében. Annak is julius havában. Még pedig 13-án, Margit napján.

A község nevét nem árulom el, mert agyon vernek, ha még egyszer beteszem a lábam.

HIREK.

Mária nevenapja. Ma van sz. Mária nevenapja, melyre a helybeli kegytemplomban levő csodatevő sz. Mária képhez messze vidékről idezarándokolnak az ájtatos hivek seregei. Most tehát van élet Celldömölkön is!

Adakozás. Szőgyény-Marich Ferenc cs. és kir. kamarás özvegye: Gorcey Longuyon grófnő férjének emlékére a helybeli kath. legényegyletnek 100 koronát, a szegények közt való kiosztásra 30 koronát adományozott.

A győri választás. A Hilbert Károly halálával megüresedett győri kerületben csütörtökön volt a képviselőválasztás. Két jelölt küzdött a mandátumért: Hlatky-Schlichter Lajos, a győri kereskedelmi és iparkamara elnöke és Sankovich révfalusi plébános, mindkettő függetlenségi és 48-as programmal. A választás 6 órakor ért véget. Hlatky-Schlichterre 1237 választó szavazott, Sankovichra 485 s igy Hlatky-Schlichter Lett a kerület képviselője 752 szótöbbséggel.

Lelkészavatás Répcelakon. Lélekemelő ünnepnek volt szemtanuja Répcelak és vidéke. E napon avatta fel ugyanis Gyurátz Ferenc a dunántuli ág. h. ev. egyházkerület püspöke azt a 8 ifjut, akik részben külföldi egyetemeken, részben Sopronban fejezték be theologiai tanulmányaikat. Az ünnepélyes fogadtatás már szombat este történt, amikor is a kiséretével érkezők elé a vidék apraja-nagyja kivonult. Az érkező püspököt először Nagy József, a sárvári járás főszolgabirája üdvözölte lelkes szavakkal a világi hatóság nevében. Utána Kund Samu esperes üdvözölte a püspököt az egyházmegye s a helybeli gyülekezet nevében, majd pedig a fogadtatásra szintén kivonult fehérruhás leánykák egyike nyujtott át a püspöknek szép virágcsokrot néhány szó kiséretében. A főpásztor e meleg fogadtatástól meghatva, szivből fakadó köszönetét nyilvánitotta mindazoknak, kik megjelentek s azután harangozás közepette megindult a menet hosszu kocsisorban a szépen kivilágitott faluba. A menet élén délceg legényekből álló bandérium lovagolt. A bevonulás után 50 teritékes fényes vacsora volt dr. Ajkay Béla nagybirtokos kastélyában. Maga a felavatás vasárnap d. e. 10 órakor vette kezdetét. A templom a közelről s távolról egybesereglett hiveket be sem tudta fogadni. Az ünnepély lefolyása a következő volt: Ünnepélyes bevonulás s bekezdő gyülekezeti ének után Kund Samu esperes végezte az oltári szolgálatot. Azután Kis Imre uraiujfalusi lelkész kiszolgáltatta a a felavatandóknak az urvacsorát, majd pedig Gyurátz Ferenc püspök lépett az oltár elé Bencsé Antal soproni thehol. igazgató s Kund Samu esperes kiséretében s megtartotta gyönyörü s magasztos gondolatokban rendkivül gazdag felavató beszédét. Ezután a felavatandók, névszerint Bándy Miklós, Bohár László, Kakas József, Kis Samu, Kirchknopf János tették le az ünnepélyes esküt, mely után megtörtént a lelkészi hivatalra való felavatás. Közének fejezte be a magasztos ünnepélyt. — A diszebéd Radó Lajos nagybirtokos vendégszerető házában volt.

A rendőrség létszámemelése. Tehát mégis emelik végre a rendőrség

letszámát; az eddigi három rendőr elégtelennek bizonyulván, a kényviselőtestület e számot felemeli jan. 1-től fogva nyolcra. Ezen határozat jóváhagyás végett a vármegyéhez fel is terjesztetett.

A vármegye adózása. Szigetváry Géza, pénzügyigazgató a közigazgatási bizottsag minapi ülésén tett jelentést a vármegye adózási állapotairól. E jelentés szerint a mai napig 3,218,490 korona adót kellett volna fizetnie a vármegyének, e helyett befolyt 2,486.604 korona, amivel szemben a törléseket leszámitva, az igazolt hátralék 1,299.061 korona. Sok adóval tartozik tehát még a vármegye, de az adózási kedv, — ha már tudniillik ilyenről beszélni lehet, — mégis jobb, mint a mult esztendőben, amelynek ugyanezen idején még 533,225 koronával több volt az adóhátraléka.

A közigazgatási bizottság ülése. A vármegye közigazgatási bizottsága szeptember 2-án a vármegyeház nagytermében ülést tartott. Az őszi szezon első megyei gyülése iránt élénk érdeklődést mutattak a bizottság tagjai. A tárgysorozat igen szegényes anyagot nyujtott a tárgyalásra. Maróthy László, aki a multkori ülés szenzációja, a Bodányi-Alexy fegyelmi elől eltávozott, mert nem tudta hogy még ez is következik, kérdezősködött is az alispánnál, hogy van-e még más fontos tárgy is, ami nincs a tárgysorozatban. Fölkérte egyuttal az alispánt arra is, hogy a tárgysorozat összeállitása után érkezett tárgyakról az alispáni jelentés kapcsán tegyen előterjesztést. A főispán maga is kivánatosnak tartotta az előterjesztés állandósitását, amire Herbst Géza alispán kijelentette, hogy a sürgős tárgyakról jelentést fog tenni minden alkalommal és ezuttal is bejelentette hogy mik az ujabban érkezett tárgyak. Bognár József főállatorvos jelentése kapcsán Maróthy László szóvátette az apaállatok beszerzése körül észlelt hiányokat és az alispán figyelmét felhivta arra, hogy e hiányokat orvosolja. Rösztler Károly kivánatosnak tartaná, ha az apaállatok ellenőrzését a csendőrségre biznák, ezzel elejét lehetne venni a visszaéléseknek. Az alispán fölvilágitásai után a bizottság a jelentést tudomásul vette. Az alispáni referádák után a szakelőadók vették át a szót. Ősi Vendel a tanügyek állapotáról tett előterjesztését, majd Mezihradszky Kálmán főorvos ismertette, hogy a közegészségügy terén minden csöndes, a veszedelmek elmulottak és a mai közegészségügyi állapot kedvezőnek monnható. Majd Szigetvary Géza pénzügyigazgató az adózási állapotokról tett előterjesztést, majd Hvozdovits Antal, utána pedig Bárdossy László tette meg jelentését, amit a bizottság tudomásul vett és ezzel az ülés véget ért.

Szerencsétlenség. Rumport György alsósági lakós, ki a helybeli villamos világitás előmozditásán fáradozott, e hó 9-én egyik oszlopról oly szerencsétlenül esett le, hogy kezén és lábán csontrepedést szenvedett. Beszállitották a kórházba.

Mit nem lehet lefogadni? A budapesti biróságí végrehajtók a napokban értekezletet tartottak, melyen egyhangulag kimondották, hogy a f. hó 9-én életbelépett uj végrehajtási novella értelmében többé le nem foglalható a szobabutorok közül 2 ágy, 2 ruhaszekrény, 1 asztal, 6 szék, 1 mosdószekrény és 1 lámpa. A konyhabutorok közül semmi sem foglalható le. A többi, még ezen kivül megmaradt butor lefoglalható.

A vármegye közegészségügye. Szomoru, nehéz hónapok után végre arról adhatunk hirt, hogy rózsás szinben virit vármegyénk közegészségügyi állapota. A ragályos betegségek, járványok elmultak és csak Váthon van vörhenyjárvány. Augusztusban a megbetegedések száma igen csekély volt. A fertőző betegségek száma mindössze 57, a halálozások száma 7. Ezek a betegségek a következőkép oszlanak meg: roncsoló toroklob 14 eset 4 halál, vörheny 27 eset 2 halál, hasihagymáz volt Perenyén, Kemeneshőgyészen, Nagymizdón és Szombathelyen összesen 7 esetben. Mind felgyógyultak. Kanyaró előfordult tiz esetben. Erőszakos halállal mult ki tiz ember, ezek közül 7 öngyilkos.

Esküdtek kisorsolása. F. évi október havában tárgyalandó esküdtszéki ügyekben szolgálatot teljesitendő 30 rendes és 10 pótesküdt kisorsolására a kir. törvényszék elnöke szept. hó 17-ik napjának délelőtti 9 óráját tüzte ki. Eddig 4 esküdtszéki ügy kerül az októberi ciklusban tárgyalás alá és pedig gyujtogatás büntettével vádolt Kovács György, szándékos emberölés büntettének kisérletével vádolt Kuzmics József, szándékos emberölés büntettével vádolt Bokányi Sándor és gyujtogatás büntettével vádolt Lendl György elleni ügyek. Az októberi esküdtszéki ciklus okt. hó 12-én veszi kezdetét.

Vasuti értekezlet. A kapuvár-devecseri vasut ügyében Vág község képviselőtestülete f. hó 8-án értekezletet tartott. — A vasut létesitése iránt táplált általános óhajnak és a vasut-terv kiválóan előnyös voltának és fontosságának adott kifejezést az értekezlet, amidőn egyhangulag elhatározta, hogy a vasut megépitéséhez anyagilag hozzájárul és az összehivandó képviselőtestületi közgyülésen 20.000 koronáig terjedő összeget törzsrészvényekre megszavaz. — Guáry Istvánné utódai kötelezőleg kijelentették, hogy saját részükről 10.000 korona erejéig jegyeznek törzsrészvényeket. Örvendetes tények ezek, akikből megállapitható, hogy Vág község közönsége tudatában van saját jól fölfogott erdekeinek és tudja, hogy ezekért áldozatot hozni kell és, ehet is.

Öngyilkosság. Rédecsi Tamás 46 éves asztalos, vönöcki lakos, f. hó 9-én alaposan bepityókozott, amitől aztán annyira elkeseredett, hogy felakasztotta magát. Mire észrevették, már halott volt. Somogyi Aladár szolgabiró és dr. Király János járásorvos e hó 10-én tartották meg a hivatalos vizsgálatot. Felelősség senkit sem terhel.

Dühöngő állat. Mult csütörtökön Kellner pápai mészáros egy bikával a celldömölki állomásra igyekezett. A Marcal-folyó körül a hajcsár azt mondta Kellnernek, hogy ő maga is elhajtja; a bika akkor valamitől megijedvén, megvadult és a szerencsétlen hajcsárt földhöz vágta, agyontaposta. Szegény ember nyomban kilehelte lelkét. A dühöngő állatot csak nagy nehezen tudta az odacsődült sokaság [illegible]

A legolcsóbb képes gyermeklap a világon. Perényi Lajos székesfővárosi tanitó, a gyerekirodalomnak számottevő tagja, az ő megszokott kedélyes hangulatával igen változatos kedves kis lapot szerkeszt az apró emberek, a gyermekek számára: »Apró Ujság«-cimen. Az első szám most szeptember elsején jelent meg Budapesten (Thököly-ut 40. Löblovitz Zsigmond nyomdájában.) ára 4 fillér, postán szállitva 6 fillér. Ily formán az egész világon a legolcsóbb gyermeklapot Magyarországon állitanák elő. A csinos, eredeti rajzokkal és változatos tartalommal megjelent képes heti lap városunk könyv- és papirkereskedésében kapható.

Őrült cigányasszony. Özv. Kolompár Mihályné helybeli illetőségü cigányasszonyon a napokban az elmezavar tünetei jelentkeztek, miért is megfigyelés végett a helybeli kórházba szállittatását a főszolgabirói hivatal elrendelte.

Egy értékes, diszes grammofon ma délután a »Griff« kerthelyiségében tekeversenyen kijátszatik. Három dobás 20 fillér.

Női Élet. A magyar irónők legsajátabb, külön organuma gyanánt uj szépirodalmi és társadalmi hetilap indul meg a fővárosban »Női Élet« cim alatt. Az uj lap a maga nemében még a külföldön is egyedül fog állani, amennyiben nemcsak szellemi vezetését irányitják nőirók: Alba Nevis, R. Beck Blanka s Csicseri Orosz Adrienne, hanem minden sorát nőirók irják, akik közül Ábrányiné, Katona Klementin, Ádám Éva, Albisy Katalin, Alexander Erzsi, B. Büttner Julia, B. Zalay Masa, Castelli Erna, Czóbel Minka, De Gerando Antonina, Ego (Dr. Rózsavölgyiné), F. Kaffka Margit, Gaylné Heutaller Mária, Gajári Böske, Gáspárné Dávid Margit, Geőcze Sarolta, Gineverné Győry Ilona, H. Szederkünyi Aniko, H. magyari Kossa Izabella, Halmi Piroska, Harasztiné, Bécsi Jolán, Hölli Sárika, Horváth Böske, Huszár Lolli, Isaák Mártha Janda Matild, Jászai Mari, Jórgné, Draskóczy Ilona, Kántor Irma, Kordina Lilly, Kövér Ilma, Krizselyi Erzsike, L. Adi Mariska, Lengyel Gizella, M. Hrabovszky Julia, M. Korniss Aranka, Miklós Jutka, Mokné Féreghy Gizella, O'Ddonel Henrikné grófnő, Ritoók Emma, Szendéné Dárdai Olga, Szerelemhegyiné Móczár Jolán, Szikra (Gróf Teleky Sándorné), Tormay Cecil, Tutsekné Bexheft Lilly, Ujlaussy Ammil, Vécseyné Jankovits Lujza, Wettsteinné, Szluha Margit, Templény P. Gyuláné, Jvette (Bubics Józsefné) és még igen sokan a legjobbak tömörültek az uj lap köré. A »Női Élet első sorban a modern nőkérdés nálunk is mind aktuálisabbá váló problémáit fogja hasábjain megvitatni, az erre legilletékesebb tényezők — a magyar irónők közreműködésével; de ezenkivül a szépirodalmi, gazdasági és háztartási, irodalmi és művészeti, általában minden olyan területre ki fogja terjeszteni figyelmét, mely a modern nő életével s igy a műveltebb magyar családok gondolatkörével valami vonatkozásban van. Az érdekes uj hetilap, mely képekben is be fogja mutatni ugy a magyar, mind a külföldi női élet kimagaslóbb egyéniségeit és eseményeit, október havában indul meg, amikor mutatványszámot az érdeklődőknek készséggel küld a kiadó hivatal: IX., Angyal-u. 15.

Édes must kapható a mai naptól a Korona-szállodában.

Sörhöz, theához a legjobb ropogtató csemege a hires karlsbadi **sóspereció**. Kapható naponta friss küldemény **Szvoboda Károly** csemege-üzletében.

A beteg ember.

— Irla Farkas Antal —

Kakas István takarásban is subában üldögélt a tanya véginél. A vontatók majdnem lángot vetettek a rettentő forróságtól, a majorból két napszurásos takarót is bedöcögtettek a faluba, de Kakas István mégis fázott. Ugy érezte, hogy suba nélkül nem érne az élet egy pipa dohányt.

Az igaz, hogy se az életet, se a pipa dohányt nem igen birta Kakas István. Amióta köhögős lett, nem kellett neki a pipa. A mult nyáron még ő is arató volt, de mióta a Gecserék kutjából nagyot ivott, nem tudott rendbe jönni az egészségivel. Satnyult soványodott, köhögött, fázott, láza volt, szóval megette a kutya a dolgát. Még szerencse, hogy asszony volt a háznál. Ha az nem volna, be kéne szorulni az ispotályba, ami megint nem olyan embernek való, mint Kakas István. Nálunk az ispotályban koldusok, százesztendős emberek, meg bolondok vannak. Ép-kézláb embernek nincs ott helye. Kakas Istvánnak meg nem volt semmi baja, csak azóta ilyen tehetetlen, mióta vért köpött. Kakas István most is azt hiszi, hogy a tavalyi aratáskor az árpa toklásza leszakadt a tüdejébe, az szurja, csiklandozza. Ha az árpa toklászát ki tudná köhögni, kutyabaja se volna. Ezért szivesen höhög Kakas István és várja, hogy mikor köpi ki azt a kutya-szurós toklászt...

Az asszony takaros menyecske volt. Egy kis fiuk is volt már, de mikor a Gecserék tanyáján laktak, kukoricatöréskor beleesett a kut melletti gödörbe, bele is veszett. Istvánnak, meg az asszonynak most járni kell miatta a törvényszéket, pédig ki tehet róla? Kukoricát törni nem jön el a tekintetes törvényszék, hogy az asszony a gyerek mellett maradhasson. Elég baj az Istvánéknak, hogy igy történt, de hát mit csináljanak?

Mondom, hogy az asszony takaros asszony volt. Mikor aztán nem kell az embernek a pipa, mikor összegubbaszkodik a subában és lesi a toklászt, bizony megfeledkezik arról is, hogy takaros asszony a felesége. Amit az ember a maga feleségén nem lát meg, hamarabb észreveszi más, akár jó, akár rossz légyen az a tulajdonság.

A vén Szécsi János is észrevette, hogy Kakas Istvánnak takaros felesége van, neki meg egy szikra sincs. Agglegény volt, ami paraszti embernél ritkaság. Ha megesik, biztos hogy vagy testi, vagy lélekben fogyatékossága van a szerencsétlennek. Az igaz, hogy Szécsi Jánosnak egyik fogyatékosság miatt sem kellett volna szégyenkezni, mert erős, egészséges és ép elméjü vala, de mindig azok közé a bölcsek közé tartozott, akik az erdőt többre becsülik a fánál. Hogy eme jó erkölcsök mellett is Kappan-Szécsinek hivták mind közönségesen, az csak azt mutatja, hogy mennyire tévedhet a közvélemény.

Mikor Kakas István kamrájából kifogyott a takaró-rész, mikor a koplalások ideje elkövetkezett, ő izente — persze az asszony utján Kakas Istvánnak, hogy az ő tanyájára elviteti tanyásnak, ha kell. Ad tüzrevaló szalmát, hvgy ne fázzanak meg, még aprójószágtartást is enged az illő dézsma mellett.

(Folyt. köv.)

Van szerencsénk a t. közönség tudomására hozni, hogy

épitési irodánkat

Celldömölkön, a Villamos-telep lakóházában megnyitottuk.

Mindazoknak, kik a villamos világitás, vagy erőszolgáltatás iránt érdeklődnek, készséggel nyujtunk felvilágositást s készitünk **dijtalanul** tervet és költségvetést.

GANZ-FÉLE VILLAMOSSÁGI R.-T.
épitésvezetősége.

A tisztelt háziasszonyoknak
legmelegebben ajánljuk a
valódi :Franck: kávé-pótlékot
mint legjobb pótkávét,
belföldi nyersanyagból gyártva
Franck Henr. fiai
honi gyárában
Kassán.

Védjegy.

D X 6358 N. 05 I. J. W. L.

ÉPITÉSI IRODA.

Tisztelettel van szerencsénk a n. é. épittető közönség becses tudomására hozni, hogy

Celldömölkön, Sági-utca 99. szám alatt
(MERKL-FÉLE HAZ)

épitési irodát és vállalatot

létesitettünk.

Elvállaljuk ugy helyben, mint vidéken, bármily méretü modern **lak- és bérházak, gazdasági épületek stb. tervezését. költségvetések készitését,** valamint ezek természetben való kivitelét; továbbá átalakitások, tatarozásoknak a leggondosabban való elkészitését, melyeknek **pontos és szakszerü kiviteléért, ezen a téren hosszas időn át szerzett tapasztalataink kezeskednek.**

Amidőn legfőbb törekvésünk oda irányul, hogy a legkényesbe igényeknek is megfelelhessünk, — magunkat a nagybecsü épittető közönség szives pártfogásába ajánlva, maradtunk

kiváló tisztelettel

Horváth Testvérek
köm. mesterek, épitési vállalkozók.

Nyomatott Dinkgreve N. könyvnyomdájában Celldömölk.